

ven om ekstraordinære Bevillinger til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger bevilgedes 9,170,000 Kr. til dette Øjemed. Heraf er der paa Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1909—10 og paa Finansloven for 1910—11 disponeret over 3,650,750 Kr., altsaa maa der opføres paa Finanslovsforslaget for 1911—12 5,519,000 Kr. i Henhold til denne Lov. § 3 i Loven lyder nemlig saaledes: Det i § 1 nævnte Beløb kan anvendes i en 3-aarig Periode indtil Udgangen af Finansaaret 1911—12, og at „kan“ i Love af denne Art betyder „skal“, er der jo ingen Tvivl om. Loven om ekstraordinære Bevillinger til Anskaffelse af Søkrigsmateriel fastsætter, at der maa anvendes 6,300,000 Kr. til disse Anskaffelser; 2 Mill. Kr. ere anvendte i Finansaaret 1909—10, og $\frac{1}{3}$ af Resten bliver at anvende i hvert af de følgende 3 Finansaar, det bliver $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i hvert af disse. Jeg nævnede ved en Fejltagelse under Generaldebatten et noget mindre Beløb, idet jeg tog det Beløb, som er opført i Aar, men deri var afknapet ca. 200,000 Kr., saaledes at Beløbet i Virkeligheden er lidt større og bliver ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Her er det udtrykkeligt fastslaaet i § 2, hvor meget der skal opføres i hvert enkelt Finansaar, altsaa vil det ogsaa for Finansaaret 1911—12 blive ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Hvad nu Befæstningsloven angaar, er der jo anvendt 3,010,000 Kr. af de 11 Mill. Kr. Efter den af den højtærede Regering selv lagte Plan er der altsaa tilbage til Fordeling paa 4 Aar et Beløb af ca. 8 Mill. Kr., det bliver ca. 2 Mill. Kr. hvert Aar. Nu kan man jo sige, at dette Beløb er ikke i den Grad bundet til bestemt Anvendelse i det af mig nævnte Finansaar 1911—12 som de øvrige. De øvrige Beløb er der ikke Skygge af Tvivl om, ingen Vej udenom, ingen Mulighed for Bortfortolkning af, men det er jo sandt, at omend Regeringen har lagt en Plan om Fuldførelse af Søbefæstningsarbejderne i en 6aarig Periode, og omend Regeringen har paabegyndt disse Arbejder og ført dem videre ogsaa udover, hvad der var paabegyndt paa Tillægsbevillingsloven, saa kan Regeringen naturligvis sige, at disse Beløb efter Loven kun skulle anvendes i Løbet af en Periode paa 8 Aar, og Regeringen kan jo paa Trods af sin egen Plan naturligvis rent formelt udskyde Bevillingerne noget længere. Reelt set kan den nu efter min Mening ikke gøre det. Thi Arbejderne ere paabegyndte; Regeringen har paa Tillægsbevillingsloven paabegyndt

Arbejderne paa Charlottenlund-Batteriet og Saltholm Flak-Fortet; de førtes videre med ret betydelige Beløb paa den nu vedtagne Finanslov for 1910—11, og paa dette Finanslovsforslag har Regeringen opført to nye Summer til Ingeniørarbejder paa to nye Forter, som ikke findes paa Tillægsbevillingsloven, nemlig Dragør-Fortet og Saltholms-Batteriet. Nu udtalte den højtærede Forsvarsminister i Landstinget nogle Ord, som jeg i og for sig ganske kan underskrive. Han sagde: „Vi ville ikke, fordi vi endnu ikke ere i Stand til at gennemføre vore Meninger, saaledes beskadige de af vore Forgængere foretagne Begyndelser, at det vilde være umuligt for mulige Modstandere, der efterfølge os, at gennemføre de Meninger, de have om Forsvaret.“ Men det er jo ganske sikkert, at naar der allerede er anvendt saa betydelige Beløb til Funderinger og Ingeniørarbejder ved Saltholm Flak-Fortet og de øvrige Forter, vilde det være i høj Grad at beskadige det, der er paabegyndt, ja, at ødelægge allerede anvendte betydelige Værdier, hvis man ikke fortsatte dermed. Saa i Realiteten, om ikke formelt, er den høje Regering bunden til at anvende endogsaa ret betydelige Beløb til Fortsættelse af Københavns Søbefæstning paa Finanslovsforslaget for 1911—12, men absolut efter Lovens strengeste Ordlyd er den bunden til at anvende de af mig nævnte $5\frac{1}{2}$ plus $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Jeg fik fra den højtærede Konseilspræsident ved Generaldebatten under Finanslovens tredie Behandling den Udtalelse, at han stod ved sin tidligere Mening, „at de ved særlige Love fremtvungne Bevillinger maa opføres paa Finansloven“. Denne Udtalelse stod i direkte Modstrid med, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde: „Kan der skabes et saadant Flertal“ — det vil sige et Flertal her, der gaar imod Lovene —, „vil det snart forslidte Ord, at Lov er Lov, og Lov skal holdes, betyde, at Loven skal holdes, hvis man kan, og hvis man vil. Der er intet Menneske, der kan forlange, hvis der sidder et Flertal derimod i dette Ting, at vi skulle begynde at bygge Saltholmsfortet eller et Fort paa Vejrø eller ved Masnedund eller paa andre Steder, hvor de Herrer i deres Visdom have besluttet, at der skal strøs omkring med Forter i dette Land. Undlade vi at bygge et Fort paa Vejrø, hvem vil da kunne rejse nogen Indvending derimod?“